

ชลบุรีโดยสังเขป

พระลิกในงานทอดกฐินสามัคคี
ซึ่งคณะภิกษุสามเณรอุบาสกอุบาสิกา
วัดเทพศิรินทราวาส
มีสมเด็จพระพุฒาจารย์เป็นประธาน
ทอดที่วัดเขาบางทราย
อำเภอเมือง ชลบุรี
วันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๘๔

ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พิมพ์ครั้งที่ ๒

959.3
๗.

ชลบุรีโดยสังเขป

ที่ระลึกในงานทอดกฐินสามัคคี
ซึ่งคณะภิกษุสามเณรอุบาสกอุบาสิกา
วัดเทพศิรินทราวาส
มีสมเด็จพระพุทธิโชษาจารย์เป็นประธาน
ทอดที่วัดเขมาภิรตาราย
อำเภอเมือง ชลบุรี
วันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พิมพ์ครั้งที่ ๒

ชลบุรีรำลึก

ชลบุรีที่ดำคัญครวณออก

ประวิคค์ำศำตร์อำจะบอกให้รู้ทอ

ชลบุรีมีคักไม่นักกตว

อุทิศคัวต่อผู้กษำติไทย

เมื่อไทยดมดงเป็นขำพระมำนัน

ขำเมืองขดคนดำคัญไม่หวั่นไหว

เขำกองทัพพระเจ้ำตักบกบั่นไป

กษำติไทยชยเฉติมเป็นเดิมมำ

เรำคองด้รำงกำยแะทรพยอຍำຍบยง

รวมก้ำดงไฉเพื่อขำติค้ำศำนำ

จนรุ่งเรองทอแค้นแค้นปรีดำ

ให้ทอหตำปดมกมดชลบุรี

๑๔ กรกฏำคม ๒๔๘๔

คำนำ

คณะภิกษุสามเณรอุบาลิกอุบาลีจากวัดเทพศิริน-
ทราวาส มีสมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์เป็นประธาน จะ
ทอดกฐินตามวัดที่วัดเขาบางทราย ชลบุรี ซึ่งกำหนด
ทอดในวันที่ ๘ ตุลาคม ค.ศ. นี้ ประสงค์ให้หนังสือแจก
เป็นที่ระลึกเรื่องหนึ่ง พระภิกษุจิรภัทร ศรัทธาตย์
รับฉันทะมาแจ้งความจำนงค์กรมศิลปากร ขอพิมพ์
เรื่องชลบุรีโดยสังเขปเป็นที่ระลึกในงานกฐินตามวัดคัมภีร์
กรมศิลปากรยินดีอนุญาตให้พิมพ์ตามประสงค์ และ
ขอถวายอนุโมทนาในการรทศพิเศษครั้งนี้ด้วย
เรื่องชลบุรีโดยสังเขปที่พิมพ์ขึ้นนี้ กรมศิลปากรให้
นายปรีดา ศรัทธาตย์ เจ้าหน้าที่ในกองวรรณคดีเรียบ
เรียงตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๓ และได้ดอบส่วนเพิ่มเติมข้อ
ความค่อนข้างด้วยบางทรายอีกมาก แม้ในตอนอื่นๆ ก็
จะได้ดอบส่วนเพิ่มเติมในโอกาสต่อๆ ไปเช่นเดียวกัน
หวังว่าบัณฑิตท่านที่ไดรับหนังสือนี้คงจะพอใจโดยทั่วกัน

กรมศิลปากร

๒๘ กันยายน ๒๔๘๔

ชลบุรีโดยสังเขป

ถ้าจะกล่าวถึงจังหวัดต่าง ๆ ตามภาคของประเทศ
ไทยปัจจุบัน ชลบุรีก็เป็นจังหวัดรวมอยู่ในภาคที่ ๓
เวลานี้ที่ว่าการจังหวัดตั้งศาลากลางอยู่ในบริเวณซึ่ง
เคยเป็นวัดโบราณ (เรียกว่าวัดสังฆมณฑล)

เขตต์ชลบุรี ทางทิศเหนือจรดจังหวัดฉะเชิงเทรา
ทิศตะวันออกจรดจังหวัดฉะเชิงเทราและจังหวัดระยอง
ทิศใต้จรดจังหวัดระยอง ทิศตะวันตก ติดทะเลอ่าวไทย
ภูมิประเทศ ด้านเหนือเป็นที่ราบ เหมาะแก่
การทำนาทำไร่ ด้านตะวันออกทงเฉียงเหนือเฉียงใต้
ตลอดถึงด้านใต้ ส่วนมากเป็นป่าและภูเขา อากาศ
หนาวและร้อนพอสมควร ฤดูฝนมีฝนตกชุกทางแถบ
ตะวันออกและเฉียงเหนือเฉียงใต้ ตอนกลางฝนไม่
ค่อยชุก ฝนตกน้ำโดยมาก

อาชีพทั่วไป มีการทำนา ทำสวนมะพร้าว ไร่

แตง ส่วนผลไม้ คัดขุ่น คัดฟัน เผลอถ่าน คัดหวาย
ทอผ้า จับปลาและหอย

ท่าเล จังหวัดนั้นเป็นที่ชุมทางฝ้ายบกและเป็นเมือง
ท่า ทำการค้าขายติดต่อกับกรุง ฯ และจังหวัดใกล้เคียง
เคียง เช่นจังหวัดนครราชสีมา, ราชบุรี, นครปฐม นอก
จากนี้ยังติดต่อกับจังหวัดห่างไกลออกไปอีกก็มี

ในเขตบุรีรัมย์วัดใหญ่อินทาราม และวัดสมณโกฏิ
เหมือนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่วัดใหญ่อินทาราม
มีศาลาเก่าแก่ รูปทรงคล้ายกับศาลาวัดใหญ่จังหวัด
เพชรบุรี และมีพระพุทธรูปเก่า ๆ อีกหลายองค์ มี
บานประตูมุกช้างมวิจิตร ส่วนวัดสมณโกฏิ (ตาม
ตำนานเมืองเรียกว่าวัดสระหมอตะโกฏิ) ร้างมาช้านาน
ยังมีคนศาลและโคกเหลือพอเป็นที่ตั้งเกดได้

(๑) ไร่แดงโอบางละมุง เคยขึ้นชื่อลือชามในสมัยโบราณ ถึง
กับมีผู้แต่งบทกล่อมเด็กกล่อมแม่แดงโอบางละมุงเป็นขนาดใหญ่ใน
เวลานั้นว่าดังนี้ นกกระทงทำตุตตุ่ง ๆ นกกระทงจะไข่ สานพ้อม
ใหญ่ ๆ ใส่ไข่นกกระทง ลูกมันโตเหลือโตเท่าแดงโอบางละมุง

(สถานที่ว่าอยู่ข้างสำนักงานเดินรถบริษัทขนส่ง ท้าย
จังหวัดคันทันได้)

มีซากเมืองโบราณ ๒ แห่ง เรียกว่าเมืองศรีพระโร
และเมืองพระรถ อยู่ต่างอำเภอกัน เป็นเมืองเก่ามาก
เมืองศรีพระโร อยู่ที่ตำบลหนองไม้แดง (แต่
ก่อนตำบลนี้เรียกว่าไร่เมือง) อำเภอเมืองชลบุรี หน้า
เมืองศรีพระโรจดทะเลเหมือนบางทราย และบริเวณ
ติดต่อกับชายหาดบางทราย ฝั่งหน้าเมืองมีกระเบื้อง
ถ้วยรามสามไหแตกหมกดินคดอดแถบ ทรายยี่หุบ
บ้านหน้าเมืองศรีพระโรจะหนาแน่น บางแห่งมีกระดาน
และเต้าฝั้งอยู่ ยิงตุ้ ๆ ทั่วเมืองตั้งอยู่ด้านเหนือ
แห่งเขาพระพุทธรูปบางทราย มีผู้พูดได้พระแก้วผัดัก
พระทองคำ (ลักษณะพระพักตร์เหมือนพระพุทธรูป
ไทยทางอีสาน) พระดำริดและขันทองคำ ถ้วยสาม
ตั้งคโถก (บางใบเป็นอย่างที่ว่าได้กั้งไม่เนาได้ข้าวไม่
บูด) ลักษณะคล้ายถ้วยสามต้มยี่สุโขทัย โถตั้งคโถก

บรรจุน้ำผึ้งตามฐานพระอุโบสถ ขวดบั๊กคอกไม้—
 กระจุก—ตุ๊กตาดังคโดก กระจเบองตุ๊กฟูก หม้อรัก
 ขนาดใหญ่มีรักเต็ม ศิลาวัตถุคล้ายคดปลดอกขนาดเท่า
 ผลหมากดุก มีजरเข็ญน มีก้อนศิลารูปรอยคันคันช
 คาพรานบน และมีตำบดอย่างกุดาเหมือนจังหวัดสระ-
 บุรี นักนิทานได้แต่งเรื่องเมืองศรีพระโร เป็นเรื่อง
 เศรษฐีพาโต เด่าดุกันฟังในท้องถิ่นนั้นนานมาแล้ว
 ใจความสำคัญว่าเมืองศรีพระโรเป็นเมืองท่า เรือดำภา
 ต่างเมืองมาก้าขายคิดต่ออยู่เนื่องนิจ แต่ถูกศาเศรษฐี
 พาโตเจ้าเมืองคดโกงบ่อยๆ เศรษฐีพาโตมั่งมีสมบัติ
 มาก เกวียนบันทุกทรัพย์สมบัติของศาเศรษฐีพาโต
 เดินผ่านเขาข้างเขาพระพุทธรบาทบางทรายจนเขาขาด
 เรียกว่าคอเขาขาดมาจนทุกวันนี้ จากเมืองศรีพระโร
 มีถนนไปยังพนังนิคม ขนาดกว้างของถนนเดิมคงไม่
 แคบกว่า ๘ เมตร แต่ที่ปรากฏบัดนี้ขาดเป็นคชนๆ
 พอเป็นเค้าให้ครวจดูได้ บางคชนมีอิฐเหล็ดอยู่บ้าง

จะเป็นถนนปูอิฐหรือถนนคันทันอิฐ ควรสำรวจให้แน่ชัด ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ความรู้ทางประวัติศาสตร์ตอนนอกมาก

เมืองพระรถ อยู่ในตำบลพนัสนิคม อำเภอนพนครุฑ ๕ กม. หนนจากเมืองศรีพระโรติดัดต่อกับเมืองพระรถ เป็นทางยาวประมาณ ๒๐ ก. ม. แต่ยังมีคอกไปจากเมืองพระรถถึงสนามชัยเขตต์ จากสนามชัยเขตต์ถึงอำเภอนนทบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา จากอำเภอนนทบุรีถึงอำเภอสรรคบุรี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นพระพุทธรูปประทับบนตัวพนัสนิคม ลักษณะของพระพุทธรูปนั้นตรงกับพระสมันต์ทวารวดี (อายุ ๓๐๐๐ ปีเศษล่วงมาแล้ว) พระพุทธรูปลักษณะเช่นเดียวกันนี้ ยังมีผู้พบในจังหวัดตปบุรี, พิษณุโลก และที่อื่น ๆ ดังแต่ตั้งไว้ในพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ๔ องค์

มีคำเล่าสืบกันมาว่า ครั้งโบราณเรียกชตบุรีว่า

เมืองบางปดาร์ร้อย เรียกกระเซิงเทรว่าเมืองร้อยร้อย
 ซอบเรียก ๒ เมืองควบกันว่า บางปดาร์ร้อยร้อย
 (เหมือนกับเรียกหัวเมืองทางตอนบน ๆ ควบกัน เช่น
 กำแพงเพชรราชภัฏราว, พิศณุโลกโอชนบุรี สวรรคโลก
 ไศโยทัย) แต่เข้าใจว่าเมืองบางปดาร์ร้อยคงจะรวม
 เมืองบางทรายเข้าไว้ด้วย เพราะแผนที่ไครภูมิโบราณ
 ของอยุธยาซึ่งได้ฉบับเก่ามาจัดองอีกทอดหนึ่งใน
 ตัมยกรุชนบุรี (เวदानยังเก็บรักษาไว้ในหอสมุด
 แห่งชาติ) ระบุนามเมืองโบราณต่าง ๆ ในภาคตะวันออก
 ออก ฉะเพาะท้องที่ซึ่งจัดเป็นจังหวัดชดบุรีปัจจุบันนี้
 มีชื่อ บางทราย, บางปดาร์ร้อย, บางพระเรือ, บางตะมุง
 หามชื่อชดบุรีไม่ (ชะรอยคำว่าชดบุรี คงจะตั้งขึ้นใน
 ตัมยหดังกระมัง)

บางทราย อยู่ตอนเหนือของบางปดาร์ร้อย ริมทะเล
 เหมือนบางปดาร์ร้อย มีหาดทรายขาวตั้งต้นจากหน้า

วัดคงคาชัย (เดี๋ยวนี้เป็นวัดร้าง) คดออกไปจนจดชาย
 หาดหน้าเมืองศรีพระโร มีหมู่บ้านตั้งเรียงรายขนานหาด
 ทรายเป็นพืดไป (ถนนทอดยาวบางปะกง—ชลบุรี
 ถัดผ่านเมืองศรีพระโรและบางทรายนี้) คำนับวันออก
 บางทรายมีเขาพระพุทธรบาทตามยอด ซึ่งนับเป็นเขา
 สำคัญแห่งหนึ่งของชลบุรี เพราะอยู่ใกล้ทะเล อากาศ
 สดชื่น ไม่สูงไม่ต่ำพอสมควรเป็นที่พักตากอากาศที่ดีสุด
 ยังมีวัดเก่าอยู่บนเขาพระพุทธรบาท ตามคำเล่าว่า
 พระเจ้าแผ่นดินกรุงเก่าพระองค์หนึ่งที่ชอบเสด็จเพลา
 ปลาทะเลให้ เสด็จประพาสทางเรือ หยุดประทับแรมที่
 พลับพลาหัวหิน (ในเขตตำบลบางทราย) โปรดให้สถา
 ปนาวัดบนเขา เป็นที่ทรงบำเพ็ญพระราชกุศลสดมภา
 ระหว่างเสด็จประพาส พระมหาฤทธิของคณ มีผู้
 ถิ่นนิษฐานว่าคงจะเป็นสมเด็จพระเจ้าเสือ หรือสมเด็จพระ
 พระที่นั่งท้ายสระ (แต่หน้าตั้งตั้งว่าบางที่เดิมก่อนนั้น

๑. วัดคงคาชัย มีที่ตำบลหนองซอก อำเภอบ้านบึง ชลบุรี
 อี้อวัดหนึ่ง.

คงจะมีวัดอยู่แต่ถวกรรมัง หากไม่เป็นวัดใหญ่ หรือ
 วัดร่วงโรยตงมากแต่ถวกรรมังพระราชาศรัทธาสถาปนาขึ้น
 ใหม่ก็อาจเป็นได้) วัดที่โปรดให้สถาปนาไว้นั้นยังมี
 โบราณวัตถุและสถานเหลือมา (แต่ได้รับการปฏิ-
 ดั้งชรรณเพิ่มเติมเป็นบางครั้งบางคราว) คือ บันได
 แก้วจากเชิงเขาขึ้นไปถึงพระวิหารต่าง จากพระวิหาร
 ต่างไปถึงศาลารายบริเวณต่อเนื่องกับพระอุโบสถ จาก
 พระอุโบสถขึ้นไปถึงถนนพระมณฑปพุทธบาท (ปฏิ-
 ดั้งชรรณใหม่ในคอนคันทันรัชกาลที่ ๕) พระวิหารต่าง
 (ชำรุดบางส่วน ได้รับการปฏิดั่งชรรณให้คืนดีในสมัย
 รัชกาลที่ ๖ รูปทรงของเก้ายังกองอยู่) พระอุโบสถ
 (มีช่างบางคนในจังหวัดชดบุรีชมนักว่า รูปทรงพระ
 อุโบสถนี้ไม่มีโบสถ์วัดใดในชดบุรีงามเสมอเหมือน
 ชาวบ้านถิ่นนั้นบางคนก็ยังเรียกว่าโบสถ์งามมาจนทุก
 วันนี้) แต่พระอุโบสถนี้มากถูกไฟป่าไหม้เสียครั้ง
 รัชกาลที่ ๖ เจ้าคุณเขมทัตต์ชดฐ์ธมานคุณ เจ้าอาวาส

วัดเขาบางทราย พยายามให้ปฏิสังขรณ์ขึ้นใหม่ แต่
เสียตายเป็นทรงไม่เหมือนเก่า ส่วนกำแพงแก้วของ
เก้ายังเหลืออยู่) เจดีย์ที่ตั้งอยู่เพียงซาดะเกียบ (แต่
บัดนี้หมดแล้ว) ศาลาราย (เก้ายี่) และหอระฆัง
(ปฏิสังขรณ์ใหม่ทั้งหมด ในคอนต้นรัชกาลที่ ๕) พระ
พุทธบาทพระมณฑปคึกครอบ และมีศาลาเคียงข้าง
พระมณฑป (เครื่องบนพระมณฑปชำรุด ได้ปฏิ-
สังขรณ์ใหม่ แต่รักษาทรงเอาไว้ ส่วนศาลาเคียง
พระมณฑปนั้น เครื่องบนชำรุดเช่นเดียวกัน มีคำ
เล่าว่า ถ้าปฏิสังขรณ์ให้คืนก็ถูกฟ้าผ่าทุกคราว จน
เรียกกันว่าศาลาฟ้าผ่า รอดออกเสียแล้วในสมัยรัชกาล
ที่ ๖ สร้างศาลาพักคานหน้าพระมณฑปขึ้นแทน) ศาลา
จารึก (เหลือแต่เศษหักเป็นชิ้นได้กรูปรชนมเบียกปูน
มีหนังสือขอมอ่านได้เพียงว่า สิตายัง ตั้งดินอยู่ที่ถาน
พระมณฑป ชุกพบเมื่อคราวปฏิสังขรณ์พระมณฑป
ครั้งหลังราว พ.ศ. ๒๔๕๗) สัมเด็จพระมงกุฎเกล้า

ครั้งทรงพระผนวชเป็นภิกษุ เมื่อ พ. ศ. ๒๔๔๗ เคย
 ได้ตั้งประพาสทอดพระเนตรพระอาราม หาดวงบนเขา
 พระพุทธบาทบางทรายนั้นครั้งหนึ่ง ปุชนัยสถานพระ
 อารามนี้ชาวอุตรดิตถ์มาช้านาน ถึงสมัยต้นรัชกาล
 ที่ ๕ พระยาวิเศษเขต (ทศ สุมทรานนท์) จางวาง
 กำกับเมืองซดบุรี ได้ปฏิสังขรณ์เป็นการใหญ่ ตั้งแต่
 บันไดแก้วจนถึงพระเจดีย์ต้น ดังจะกล่าวในตอนท้าย
 ต่อมาบางท่านได้สร้างปุชนัยวัดถุดถานเพิ่มเติมอีก คือ
 เจ้าประคุณสมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (เจริญ สุขบท)
 เจ้าอาวาสวัดเทพศิรินทราวาส สร้างที่วัดเวกท้ายเขา
 ทิศใต้แห่งพระมณฑป เจ้าคุณพรหมมุนี (แย้ม) เจ้า
 อาวาสวัดราชประดิษฐ์ สร้างพระเจดีย์ข้างพระวิหาร
 ต่าง นอกจากนี้ยังมีพระพุทธรูป วิหารเบญจกัณฑ์
 ตักพ่านักเจริญธรรมภาวนาบางหลังเช่นเดียว บางหลัง
 ต้องขึ้น บ่อน้ำคอนกรีต บ่อน้ำก้ออิฐถือปูน ซึ่ง
 สร้างด้วยทุนบริจาคส่วนบุคคลบ้างส่วนรวมบ้าง ดัง

เรียงรายอยู่ในที่ต่าง ๆ กัน มีประเพณีชนเขาปีดของ
 พระพุทธรูปพระพุทธรูป เป็นธรรมเนียมมาแต่
 โบราณ กำหนดเริ่มต้นวันขึ้นเดือน ๕ (สำหรับ
 ผู้เฒ่าผู้แก่ชนเป็นวันแรกไม่ขัดแเอา) วันขึ้นค่ำหนึ่ง
 เดือน ๕ เป็นวันถาง เด็กเด็กชนหนุ่มสาวและชนถาง
 คนชนตงแก่เขาคู วันขึ้นชนตงเนื่องแน่นกันตลอด
 วัน มีประชาชนมาจากต่างอำเภอต่างจังหวัดมากมาย
 งานสิ้นสุดตงตอนเย็นวันขึ้น ๒ ค่ำ เดือน ๕

ภายหลังต่อมาพระอารามบนเขาพระพุทธรูปบาง
 ทรายจะร้างหรืออย่างไรไม่ทราบแน่ แต่พระภิกษุมา
 พำนักอยู่ที่เชิงเขา ตงวัดชนใหม่เรียกว่าวัดเขาบาง
 ทราย ท่านผู้ว่าราชการกรมทำได้ปฏิสังขรณ์วัดเขา
 บางทรายเป็นการใหญ่เมื่อตอนต้นรัชกาลที่ ๕ เจ้าคุณ
 ชลโชปมคุณมุนี (พุม) เจ้าคณะใหญ่เมืองชลบุรี
 เป็นเจ้าอาวาส ส้มเต๋จพระจุฑาภุมเกล้าเจ้าอยู่หัว
 ดำเนินทรงทอดพระกริณพระอารามนครแห่งนี้ เมื่อ

พ. ศ. ๒๔๓๐ และทางราชการเวदानันได้ทำพิธีถือน้ำ
 พระพิพัฒน์สัตยาที่พระอารามนี้ตลอดสมัยรัชกาลที่ ๕
 ครั้นเจ้าคุณชดไชยปมคุณมุนี (พุ่ม) ถึงมรณภาพแล้ว
 เจ้าคุณเสมที่สืบชดไชยมาคุณเป็นเจ้าอาวาสสืบมาถึง
 ปัจจุบัน สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิร-
 ญาณวโรรส เสด็จตรวจการณัคนะสงฆ์ชดบุรี เมื่อ
 พ. ศ. ๒๔๕๘ ได้ประทับแรมที่วัดเขาบางทราย โปรด
 ให้สร้างบ่อน้ำคอนกรีตไว้สำหรับพระอารามบ่อหนึ่ง
 และเจ้าประคุณสมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (เจริญ-
 สุขบท) ก็ได้ช่วยทุนบำรุงพระอารามนี้ออกมาก เป็น
 ต้นในการปฏิสังขรณ์พระมณฑปบนเขาพระพุทธร-
 บาทบางทราย ปฏิสังขรณ์พระประธานพร้อมทั้งพระ
 อุโบสถ ให้ชุดสระสุขบทซึ่งน้ำฝนได้เกิดกุดชาดบาง
 ทรายและชาวดำบดอื่น ๆ สร้างพนักสมเด็จพระ
 พานักพื้น สุขบท เป็นกุฏิคึกใหญ่ทั้งสองหลัง สร้าง
 คึกสุขบทเป็นโรงเรียนประจำอำเภอ พระอารามนี้

จึงเจริญรุ่งเรือง นับเป็นที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งของ
ชดบุรี

เมื่อพิจารณาที่แผนที่ไตรภูมิโบราณ ซึ่งระบุชื่อ
บางทราย ในฐานะเป็นเมืองเช่นเดียวกับบางปลา
สร้อยและบางตะมุง ดังกล่าวแล้ว ประกอบกับมี
ปูชนียวัตถุสถานบนเขาพระพุทธบาทบางทราย และ
ข้อความในพระราชพงศาวดาร ซึ่งเรียบเรียงครั้ง
สมเด็จพระนารายณ์ พ.ศ. ๒๒๒๓ ตอนหนึ่ง (ดูประชุม
พงศาวดารภาคที่ ๓ หน้า ๓๔๕) เป็นเหตุการณในสมัย
สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ปลายปี พ.ศ. ๒๓๓๐ กล่าว
ว่า “ทัพพระยาตะแอก (เขมร) มาตงณบางทราย”
(แสดงให้เห็นว่าบางทรายเป็นถิ่นที่ชนชอเท่า ๆ กับ
เมือง) รวมข้อดังกล่าวเห็นชัดด้วยกันแล้ว ก็ชวนให้
น่าจะเชื่อว่่าสมัยโบราณ บางทรายคงจะเคยเป็นเมือง
บางทรายมากราวหนึ่งเป็นแน่

บางปลาสร้อย มีวัดสำคัญเก่าแก่ คือวัดใหญ่

อินทารามและวัดสมณโกฏิตั้งถาวรแล้ว ยังมีช่างตีดา
 โกลด์เขาดีมีมุข คำบดนั้นเป็นที่ตากอากาศดีมากอีกแห่ง
 หนึ่ง ต่อมเด็จพระจอมเกล้าและสมเด็จพระจุลจอมเกล้า
 เคยเสด็จออกไปประทับแรมเนื่อง ๆ บางปดาดร้อย
 ด้สำคัญอย่างยิ่งในเวลานี้เพราะเป็นที่ตั้งจังหวัดชลบุรี
 บางพระเรือ ในสมัยต่อมาเรียกแต่บางพระ มี
 บ่อน้ำร้อนน้ำเย็นคู่กันที่ใคร ๆ ชอบไปชมอยู่เดิมนอ
 เวदानบางพระอยู่ในเขตอำเภาศรีราชา และแขวง
 ศรีราชานั้นเคยปรากฏเป็นที่เสด็จประพาสของพระมหา
 กษัตริย์บางองค์ในสมัยอยุธยา ถึงสมัยปัจจุบัน ศรี
 ราชาก็ยังเป็นที่ตากอากาศดีมาก (รวมที่ตากอากาศ
 ดีของชลบุรี ๓ แห่ง คือ เขาพระพุทธรบาทบางทราย,
 อ่างดีดา, ศรีราชา)

บางละมุง ยังเป็นเมืองมาจนถึงรัชกาลที่ ๕ ผู้ว่า
 ราชการเมืองคนสุดท้ายเป็นที่พระยาธำมรงค์กรม ได้
 ยึดเมืองหนองเป็นอำเภอ ขึ้นอยู่ในจังหวัดชลบุรีใน

รัชกาลที่ ๕ นนเอง

ทำเนียบศักดินาหัวเมือง ตราเมื่อมหาศักราช ๑๒๙๘
ตรงกับ พ. ศ. ๑๘๓๘ ในรัชกาลสมเด็จพระบรมราชา-
ธิราช (ขุนหลวงพงษ์) ออกชื่อเมืองชดบุรี จัดไว้ใน
ชั้นเมืองจัตวา ผู้รักษาเมืองเป็นที่ออกเมืองชดบุรีศรี
มหาสมุทร นาน ๒๔๐๐ ชนประแดงอินทปัญญาชัย

ในระหว่าง พ. ศ. ๑๘๒๗ ถึง พ. ศ. ๑๘๕๕ รัชกาล
สมเด็จพระรามาธิบดี (ตามที่กล่าวในพระราชพงศาว-
ดารกรุงศรีอยุธยา ฉบับสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าทรง
ชำระเรียบเรียง ดูประชุมพงศาวดารภาคที่ ๖๔ หน้า ๗
ว่า) พระยากรมพญาเข้ามาถึงเมืองชดบุรี ถวาค
เอาครัวอพยพหญิงชายเมืองชดบุรีและเมืองจันทบูร
คนประมาณ ๖ พัน ๗ พัน ถัดไปเมืองกัมพูชา

ในหนังสือคำให้การชาวกรุงเก่าเล่าว่า ชดบุรีตั้ง
ด้วยไม้แดง หมายความว่าชดบุรีเก็บด้วยไม้แดงจัด
ตั้งไปยังพระนครศรีอยุธยา ไม้แดงมีราคาดีมากใน

ด้มัยอยุธยาหน้ ไม้แดงเคยมีในทองทลตจากบาง
 ทรายไปทางตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเรียกว่าตำบล
 หนองไม้แดง และในท่ใกล้เคียงหน้ยังเป็นอู่เรือดำเกา
 เรียกมาจากท่ทวนว่าอู่ตะเกา แต่บ้คนไม้แดงไม้ม
 ด้ยด้ว คงเนื่องจากการตัดโดยไม้แดงพันธุ้ อัก
 แห่งหน้ไม้แดงมีที่บ้านป่าแดง แขวงอำเภอบ้านบึง
 ซึ่งแต่ก่อนอยู่ในเขตค้ออำเภอมืองชลบุรี

ถ้ามีถอยร่อยความถึงค้องไปพ้องร้องคตดินท่กรุง
 ศรีอยุธยา เมื่อพท่ามรงค์ของเกาะกุมคู้ความจากชลบุรี
 ไปยังกรุง ก็เรียกค่าเชิงคิน ๔.๕๐ บาท หรือค้อง
 มการคินมะเข็ญเท้าค้ำพระยาน ก็เรียกค่าคินมะเข็ญ
 ๔.๕๐ บาทเท่ากัน (เข้าใจว่าคองเรียกเป็นรายค้อบุคคล
 ไป)

เมื่อกรุงศรีอยุธยาถูกกองทัพพม่าด้้อมใน พ.ศ.
 ๒๓๐๘ กรมหมื่นเทพพิพิธพยายามถอยก่อด้อมชาวหัว

เมืองตะวันออก ตั้งแต่จันทบุรีตลอดถึงปราจีนบุรีเข้า
 กองทัพ ด้วยหวังว่าจะยกไปช่วยกรุงศรีอยุธยา
 พระมา ชาวดชบุรีก็เต็มใจนับตั้งนั้น พาดมีครพรรค
 พวกเจ้ากองทัพกรมหมื่นเทพพิพิธเป็นอันมาก จน
 แทบจะตั้งให้ชดบุรีเป็นเมืองร้าง ขณะนั้นพระยาแม่
 กตอง (เดิม) เป็นข้าหลวงออกไปเร่งด้วยหัวเมือง
 ชายทะเลฝั่งตะวันออก พักค้างอยู่ชดบุรี ไม่นึกเขา
 ร่วมมือในกรมหมื่นเทพพิพิธ พยายามรักษาเงินด้วย
 ที่เก็บรวบรวมได้มานั้นแอบแฝงหลบภัยอยู่ในชดบุรี
 ครั้นกรมหมื่นเทพพิพิธยกกองทัพไปตั้งมั่นที่ปราจีนบุรี
 บอกเข้าไปยังกรุงให้กราบบังคมทูลขออาษาเป็นผู้บง
 กันพระนคร ฝ่ายพระเจ้าแผ่นดินทรงพระราชดำริเห็น
 ว่า กรมหมื่นเทพพิพิธทำการช่องตุ้มกำตั้งโดยบังอาจ
 แล้วยังทงเื่อมเข้าไปขอบงกันกรุงด้วยความมัก
 ใหญ่ใฝ่สูง ทรอยจะมีความไม่สุจริตเกิดบบแฝงอยู่
 ด้วย จึงโปรดให้กองทัพออกไปปราบ กรมหมื่น

เทพพิทักษ์จับคอตุ๊กของทัพหลวง ครอบงำมันผิดคั่นแพ้
 ชะนะ จนกำลังย่อยยับลงทั้งต้องฝ้าย ครั้นพระม้าวัดอ้อม
 กรุงกระชั้นชิดมันคงแล้ว ได้ทราบว่กรมหมื่นเทพ
 พิทักษ์ยังคงทัพประจันอยู่ที่ปราจีนบุรี พระม้าวิ่งส่งกอง
 ทัพออกไปต่อสู้ เพราะทัพกรมหมื่นเทพพิทักษ์ชอบอยู่
 แล้ว ถูกกองทัพพระม้าว้าเค็มจึงพาดแตกเอาง่าย ๆ ผู้
 คนล้มตายมากต่อมาก ก็ยังเหลืออีกกระจัดพรัดพราย
 ไม่เป็นตัว เหตุการณ์ครั้งนั้น ได้ทำให้จังหวัดฉะเชิง
 เตราและสตบุรีต้องร้างอยู่ชั่วคราว
 ฝ้ายล้มเค็จพระเจ้าตากสิน เมื่อยังดำรงพระยศ
 เป็นพระยากำแพงเพชร ทรงพาพรรคพวกออกไป
 หากำลังทางหัวเมืองภาคตะวันออก เดินทางผ่าน
 สตบุรีซึ่งขณะนั้นว่างร้างเสียแล้ว เสด็จเลยไปประทับ
 แรมบางตะมุง และเสด็จคือ ๆ ไปยังจังหวัดระยอง
 ในระหว่างที่ประทับอยู่ที่ระยอง กรมการระยองมีขุน
 รามหมื่นซึ่งเป็นหัวหน้าคิดประทุษร้าย ยกพวกดอบ

มาปล้นค่ายในเวดากดางคืน ดมเด็จพระเจ้าตากสิน
 ค่อยสู้ป้องกันปราบพวกคิดร้ายแตกกระจายไป แต่
 พวกนั้นยังไม่เลิกพยายามที่จะคิดกำจัด จึงแยกออกเป็น ๒ หน่วย
 ขุนรามหมื่นซ่งคุมหน่วยหนึ่ง ไปตั้งระหว่างทางจากระยองไปจันทบุรี นายทองอยู่
 นกเด็ก คุมหน่วยหนึ่ง เด็ดยอดมาตั้งช่องดุ่มอยู่บาง
 ปดาสร้อยชดบุรี ทั้ง ๒ หน่วยนี้คงจะมุ่งหมายช่วยกัน
 ตีกระหนาบกองทัพสมเด็จพระเจ้าตากสิน แต่สมเด็จพระ
 พระเจ้าตากสินรีบเสด็จไปทำค่ายกำดั่งขุนรามหมื่นซ่ง
 เดี่ยวก่อน แล้วเสด็จกลับมาชดบุรีเพื่อจะปราบนาย
 ทองอยู่นกเด็กให้สิ้นฤทธิ์ (บริเวณที่ตั้งค่ายของ
 ดมเด็จพระเจ้าตากสินครั้งนั้น บดินทียังเรียกเป็น
 ชื่อหมู่บ้านและชื่อสะพาน คือบ้านในค่าย, สะพาน
 หัวค่าย) ฝ่ายนายทองอยู่นกเด็กยอมอ่อนน้อมโดยดี
 จึงโปรดให้ช่วยรักษาชดบุรี เพื่อราษฎรจะได้ตั้งทำ
 มาหากินเป็นกำดั่งแก่บ้านเมืองต่อไป และคอยช่วย

ปรามพวกดีดซึ่งเวदानนชุกชุมที่สุด ข้อดำคณิก
 ประการหนึ่งก็คือ ถ้ามีใครล้มคร จะเข้ากองทัพสมเด็จพระเจ้าตากสิน ให้นำทองอยู่นักเด็กช่วยด้นับด้น
 อย่างกักกันเป็นอนิชาติ เมื่อทรงจัดทัพบริบูรณ์แล้ว
 สมเด็จพระเจ้าตากสินก็ได้ตั้งยกทัพไปยังจังหวัดระยอง
 แล้วต่อไปยังจันทบุรี ตั้งรวบรวมกำลังอยู่อย่างรีบ
 ร้อน ฝ่ายนายทองอยู่นักเด็ก ซึ่งค้นกับปฏิบัติตาม
 พระบัญชาตั้ง แต่ต่อมาถนัดเหตุวโหด เป็นใจด้วย
 พวกดีด และคอยขัดขวางมิให้ใคร ๆ ไปล้มครเข้า
 กองทัพสมเด็จพระเจ้าตากสินโดยสะดวก ครั้นสมเด็จพระ
 เจ้าตากสินทรงเตรียมกำลังได้เพียงพอตำหรับ
 ยกกลับไปปราบพระม้ายัตถกรุงเก่าแล้ว ก็เกิดออกของ
 ทัพเรือออกจากจันทบุรี ตรวจจกวางต่างตักตะเดมฝั่ง
 ตะวันออกคดคดมาถึงชดบุรี ได้ความว่านายทองอยู่
 นักเด็กและพวกกตัมประพฤติการร้าย หากำตั้งโดย
 ทุจริต มิได้กตปฏกเดียงชาวเมืองให้เข็นบึกแผ่น

ตามสมควรแก่หน้าที่ซึ่งมอบหมายไว้ จึงโปรดให้
 ปลดนายทองอยู่หนักเด็กและพวกออกหมด แต่จะทรง
 พระกรุณาให้ผู้ใดรักษาเมืองแทนต่อจากนายทองอยู่
 หนักเด็ก ยังไม่ได้ความ มาปรากฏเมื่อตอนต้น
 รัชกาลสมเด็จพระเจ้าตากสินว่า พระยาชดบุรี (บุตร
 เจ้าพระยาจักรี (หมุด) ต้นสกุลตมฺพฺรานนท์ ตมฺพฺร
 นายก อัครมหาเสนาธิบดีคนแรกสมัยกรุงธนบุรี)
 เป็นผู้รักษาเมือง

ชื่อที่นายนี้ดำหรับชาวชดบุรีครั้งนั้น ก็คือได้มี
 ด่วนเข้ากองทัพทำการรบกู้ชาติไทย เป็นประวัติอัน
 เพียงพร้อมด้วยเกียรติยศสูงศักดิ์ ที่บุตรหลานชาว
 ชดบุรีจะพึงระลึกถึงด้วยความปลาบปลื้ม และช่วยกัน
 รักษาไว้ให้เป็นคุณแก่ชาติบ้านเมืองทุกเมื่อ

ถึงสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ร. ๓ มีชื่อชดบุรีปรากฏ
 ในทำเนียบศักดินา เป็นเมืองชั้นจัตวา นา ๓๐๐๐ ผู้
 รักษาเมืองเป็นที่พระชดบุรี ถึงกตกรรมท่า แต่ตัวจริง

ในเวลานั้นเป็นพระยา คือพระยาชดบุรี บุตรเจ้าพระยา
จักรี (หมุด สุมุทรานนท์) ดังกล่าวมาแล้ว

พระยาชดบุรีผู้นี้ เข้มแข็งในการรักษาบ้านเมือง
คอยออกลาดตระเวนปราบพวกสัตว์เดรัจฉาน ทำการ
ร่วมมือติดต่อกับผู้รักษาเมืองระยอง ครั้นไปพบ
องเชียงสือ (พระเจ้าเจียคนาม ยาดอง) ที่เกาะ
กระบือ องเชียงสือขอฝากตัวเป็นบุตรบุญธรรมแก่
พระยาชดบุรี ๆ จึงนำมาเฝ้าสมเด็จพระพุทธยอดฟ้า
รัตนกรุงเทพ ฯ

ต่อมารัชกาลที่ ๓ พระอินท์อาษา คันทกุด
ทุมมานนท์ เป็นชาวนครเวียงจันทน์ ไม่เข้าพวกับ
พระเจ้าอนุที่คคกบฏกรุงเทพฯ ฯ ได้พาพรรคพวกเข้ามา
พึ่งพระบรมโพธิ์ศมภารอยู่ที่กรุงเทพฯ ฯ สมเด็จพระ
นั่งเกล้าโปรดให้ออกไปตั้งภูมิจำเนาอยู่ระหว่างชาย
เมืองชดบุรีกับตะเขิงเทราต่อกัน พระอินท์อาษาและ
พวกซมกักเขม้นก่นสร้างทำมาหากิน จนค้งเป็นปึกแผ่น

ตั้งควรเป็นเมืองในสมัยนั้น จึงโปรดให้ตั้งเป็นเมือง
 ขึ้น เรียกว่าเมืองพนัสนิคม โปรดเกล้า ฯ ให้พระ
 อินทราชาเป็นผู้สำเร็จราชการเมือง ผู้ตั้งกุดชุมมา-
 นนท์ ได้รับตำแหน่งผู้สำเร็จราชการเมืองพนัสนิคม
 คือ ๆ กันมาจนถึง ร. ๕ เมื่อการคมนาคมสะดวก
 และการปกครองรัดกุมขึ้น จึงโปรดให้ยุบเมืองพนัสนิคม
 ตั้งเป็นอำเภอเช่นเดียวกับอำเภอบางระจัน ขึ้น
 จังหวัดชลบุรี ให้จังหวัดชลบุรีตั้งกักกระทรวงมหาด
 ไทย และเมื่อจัดตั้งหน่วยปกครองเป็นมณฑลเทศา
 ภิบาล ชลบุรีก็ขึ้นอยู่ในมณฑลปราจีนบุรี

ตำแหน่งเจ้าเมือง เดิมว่าเป็นผู้รักษาเมือง คือมา
 เป็นผู้สำเร็จราชการเมือง, ผู้ว่าราชการเมือง, (เปลี่ยน
 เมืองเป็นจังหวัด) ผู้ว่าราชการจังหวัด บัดนี้เป็น
 ข้าหลวงประจำจังหวัด

ผู้รักษาเมือง ในสมัยอยุธยายังไม่ทราบว่ามีใคร
 บ้าง ที่ทราบแน่นอน คือสมัยกรุงธนบุรี ได้แก่

พระยาชดบุรี สุ่มทรานนท์ บุตรเจ้าพระยาจักรี (หมุด)
 คังถ่าอมาแต้ว สุ่มเต็จพระราชบิดาบรมพงศาภิมุข
 ทรงตั้งนิตยฐานว่า คงจะชื่อ หวัง ครั้นพระยาชดบุรี
 (หวัง สุ่มทรานนท์) ได้เลื่อนเป็นพระยาราชวงศ์
 ในสมัย ร. ๑ เข้ามารับราชการกรุงเทพ ฯ จะโปรด
 ให้ใครเป็นผู้รักษาเมืองต่อมายังไม่ทราบแน่ ถึง ร. ๓
 ปรากฏนามผู้รักษาเมืองชดบุรี คือ พระยาชดบุรี
 (ทองอิน) ใน ร. ๔ พระยาชดบุรี (ทศ สุ่มทรานนท์)
 ถึง ร. ๕ โปรดให้เลื่อนพระยาชดบุรี (ทศ สุ่มทรานนท์)
 เป็น พระยาวิจิตรเขตต์ วิเศษศักดิ์านนท์ พหุภักดี
 จางวางผู้กำกับเมืองชดบุรี

พระยาวิจิตรเขตต์ (ทศ สุ่มทรานนท์) จางวาง
 เมืองชดบุรีผู้นี้ ได้เอาใจได้ปฏิบัติตั้งขนานวัดบนเขาพระ
 พุทธบาท คำบดบางทราย (ซึ่งเป็นพระอารามหลวง
 ครั้งอยู่ชยาคังเต้ามาแต้ว) โบราณวัตถุที่ท่านปฏิบัติตั้ง-
 ขนยังปรากฏมาจนทุกวันนี้ คือบันไดแก้ว, คำดา

ราย (เก้าห้อง), หอระฆัง (คล้ายกับหอระฆังวัด
มหารณพาราม), พระเจดีย์ต้น

เมื่อโปรดให้พระยาวิชิตเขตเตร (ทศ สมุทรา-
นนท์) เป็นพระยาจางวางแล้ว โปรดให้หอดวงฤทธิ-
เดชชดชันธ์ (หนู สมุทรา-
นนท์) ยกบรรดเมืองชดบุรี
น้องพระยาวิชิตเขตเตร (ทศ สมุทรา-
นนท์) เป็นผู้ว่า
ราชการเมือง ได้รับพระราชทานบันดาคักัดเป็นพระยา
ชดบุรีรักษ์ และโปรดให้นายชั้น สมุทรา-
นนท์ มหาด
เล็ก บุตรพระยาชดบุรีรักษ์ (หนู สมุทรา-
นนท์)
เป็นหอดวงฤทธิเดชชดชันธ์ ยกบรรดเมือง ครั้นพระยา
ชดบุรีรักษ์ (หนู สมุทรา-
นนท์) ถึงอนิจกรรมแล้ว
โปรดให้หอดวงฤทธิเดชชดชันธ์ (ชั้น สมุทรา-
นนท์)
ผู้บุตร เป็นพระยาชดบุรีรักษ์ ผู้ว่าราชการเมือง
ชดบุรีสืบมา นับว่าสกุลสมุทรา-
นนท์ ได้เป็นผู้ว่าราชการ
การเมืองชดบุรีถึง ๔ ชั้นบุคคล คือ

๑. พระยาชดบุรี (หวั่ง สมุทรา-
นนท์) เป็นผู้ว่า

ราชการเมืองชลบุรี ตมัยกรงชนบุรีถึงตมัยกรงรัตน-
โกสินทร ร. ๑

๒. พระยาวิจิตรชลเขตร (ทต ตมัยทรานนท์) ตมัย
ร. ๔ และ ร. ๕ ตอนต้น

๓. พระยาชลบูรณรักษ์ (หนู ตมัยทรานนท์) ตมัย
ร. ๕ ต่อจากพระยาวิจิตรชลเขตร (ทต ตมัยทรานนท์)

๔. พระยาชลบูรณรักษ์ (ชั้น ตมัยทรานนท์) ตมัย
ร. ๕ ต่อจากพระยาชลบูรณรักษ์ (หนู ตมัยทรานนท์)

ต่อจากพระยาชลบูรณรักษ์ (ชั้น ตมัยทรานนท์)
โปรดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมณฑลปัตตานี ๓ ปีบ้าง ๕

ปีบ้าง ไม่ต้องอยู่ประจำจนตลอดชีพตั้งแต่ก่อน จึง
มีรายนามผู้ว่าราชการจังหวัด และข้าหลวงประจำ

จังหวัดเป็นจำนวนมาก ในจำนวนนี้ พระยาศรีมหา
เกษตร (ชวง ตมัยทรานนท์) บุตรพระยาชลบูรณรักษ์

(ชั้น ตมัยทรานนท์) ก็เคยเป็นข้าหลวงประจำจังหวัด
ชลบุรีอยู่คราวหนึ่ง

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์มหามกุฏราชวิทยาลัย
หน้าวัดบวรนิเวศวิหาร
ถนนพระสุเมรุ จังหวัดพระนคร
น. พ. พระพิมพ์เล่มที่ ๖. น. ต. พิมพ์โฆษณา
พ. ศ. ๒๔๘๘